

Beløb, som de enkelte Skoleraad kan paaligne, er der gentagne Gange fremsat Ønske om, at der for at undgaa disse hyppige særlige Love maatte blive tilvejebragt en almindelig Bemyndigelse for Skoleraadene til indenfor en vis Grænse selv at forhøje Ligningsbeløbet, naar det maatte være nødvendigt, altsaa ved en Bestemmelse i Lighed med § 1 i den ovenfor nævnte Lov af 2. Juli 1870, der forhøjede Ligningsbeløbet med 50 pCt. I de i Rigsdagssamlingen 1911—12 og 1912—13 forelagte Lovforslag om Bestemmelser vedrørende Skolevæsenets Styrelse og Tilsyn m. v. udenfor København var der derfor ogsaa henholdsvis i § 24 sidste Stykke og i § 23 sidste Stykke optaget en Bestemmelse om, at Skoleraadene fremtidig uden speciel Lov skulde kunne paaligne Amtet og Købstæderne indtil 5 Kr. for hver Td. Hartkorn og det dertil svarende Beløb for Købstædernes Vedkommende. Disse Lovforslag naaede imidlertid ikke til endelig Behandling i Rigsdagen, og senere er der vedtaget en ny Række særlige Love om forhøjet Ligning til forskellige af Amternes Skolefond. Man har nu fundet det rigtigt at søge en tilsvarende almindelig Bestemmelse gennemført som den, der var tilsigtet ved de ovennævnte Lovforslag; kun har man foreslaaet det Maksimumsbeløb, som Skoleraadene herefter kan paaligne uden særlig Lovhjemmel, sat til 6 Kr. pr. Td. Hartkorn i Stedet for til 5 Kr., da et enkelt Amt jo allerede nu har naaet et Udskrivningsbeløb af 4 Kr. pr. Td. Hartkorn, og da det er sandsynligt, at Skolefondenes Udgifter fremdeles vil stige i de kommende Aar.

Under de tidligere Forhandlinger om Ordningen af disse Forhold har det stadig været en Forudsætning, at der ogsaa fremdeles skulde være en vis bestemt Grænse for Skoleraadenes Ret til at forhøje Ligningen til Dækning af Skolefondens Udgifter, og selv om der neppe vilde være

større Betænkelighed forbunden med at ophæve enhver Grænse, saa at Skoleraadene simpelthen bemyndigedes til at udskrive, hvad der til enhver Tid skønnedes nødvendigt, vil man dog anse det for rigtigst at bibeholde en vis Grænse, som altsaa ikke kan overskrides uden særlig Lovhjemmel.

I et i Rigsdagssamlingen 1914—15 i Landstinget fremsat Lovforslag om en forhøjet Ligning til nogle af Amternes Skolefond blev det af vedkommende Landstings-Udvalg i dets Betænkning udtalt, at der var Enighed om, at der bør gives Skoleraadene en almindelig Bemyndigelse til at forhøje Ligningsbeløbet til Skolefondene, men at det i Udvalget havde været drøftet, om man skulde gaa den ved Forslaget til Skoletilsynsloven anviste Vej eller foreslaa, at Skolefondenes Udgifter fremtidig skulde udredes af Amtsrepartitionsfonden efter Fradrag af det Købstæderne efter de hidtil gældende Regler paahvilende Beløb, jfr. Rigsdagstidende for 1914—15, Tillæg B, Sp. 1469—70. Med Hensyn hertil skal man oplyse, at Forholdet allerede nu i samtlige Amter er det, at Skolefondenes Udgifter med Fradrag af Købstædernes Andel i samme udredes direkte af Amtsrepartitionsfondens samlede Indtægt, uden at der finder nogen særskilt Ligning paa Hartkornet Sted af Udgifterne til Skolevæsenet, saa at Hartkornsbetegnelsen altsaa kun har været anvendt som Maalestok for, hvor stort et Beløb der har kunnet udskrives til Skolefondene uden ny Lovhjemmel. Naar Hartkornsbetegnelsen altsaa kun er en Maalestok for Udskrivningen til Skolefondene, vil der formentlig intet væsentligt kunne indvendes imod, at denne Maalestok fremdeles bibeholdes, uanset at Hartkorn som delvis Basis for Udskrivningen til Amtsrepartitionsfonden efterhaanden vil udgaa, jfr. Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 22.